

(Ел Паис)

„Оче, када сте дошли на помисао да створите Легију?” питао је Јован Павле II Марсиала Масиела први пут када су заједно вечерали у приватном салону Светог оца. Масиел је сместа одговорио; „Светости, када сам имао 15 година било ми је јасно да хоћу да створим конгрегацију свештеника како би успоставили Христову краљевину у друштву”. Папа је мало размислио и наставио; “Знате ли оче Масиел, ја са 15 година још нисам био ни заређен, и ни на памет ми није падало да могу да постанем папа”. Према свештенику који је присуствовао овом разговору, после ове реченице папе обојица су се насмејала. Папа се одувек дивио тој Масиеловој апсолутној сигурности у своју мисију. Знао је да ће бити потпуно одан.

После једног папе који је имао сумњи, као што је био Павле VI, године 1978. је дошао Карол Војтила, папа сигурности.

Када је Војтила 1978. постао папа, Масиел је већ био утонуо у педерастичку. Већ се деценијама бавио економским манипулацијама, имао је односе са женама и био је завистан од опијата. Гвозденом руком је контролисао момке затворенике у сопственој заклетви ћутања; био је господар свести и имовине Христових легионара. Али, сва његова моћ била је мала у поређењу са оном коју ће стећи под скутима новог папе. Године 1978. Христова легија је била једва једна дубоко конзервативна конгрегација коју је створио један амбициозни мексички свештеник, и која још увек нија имала одобрен свој Устав, била је доста тајна и моћна у Мексику, и са присуством у реакционарној елити у Шпанији, Италији, Ирској и у САД. Са Јованом Павлом II, Марсиал Масиел је достигао такав утицај о коме никада није ни сањао.

И још је вукао своју мрачну прошлост, за коју изгледа нико није знао. Масиел је био

геније у прикупљању фондова, његови семинари су били пуни и слушани, и хвалио се тиме да не иде ни корак испред, али ни иза папе. И да то не буде све, економски је помагао „Солидарност“ (*Solidarność*), католички синдикат створен у Пољској 1980. на челу са Лехом Валесом, којим је нови папа минирао темеље комунистичког режима.

За време Војтиле, Легија ће бити католичка конгрегација са највећим растом. Када је Војтила стигао у Ватикан, Легија је имала 100 свештеника. Када је умро, имала их је 800, и још 2000 семинараца подељених у 124 куће по целом свету. Имала је универзитете у Мексику, Чилеу, Италији и Шпанији, факултете за теологију, филозофију и биоетику са више од 130000 студената, затим око 20000 запослених у својој економској групи Интегер. Цифра које је највише пута поновљана када се говори о вредности активе Легије у последњим годинама јесте 25 милијарди евра.

Према Масиелу, у његовој књизи *Мој живот је Христос*, Јован Павле II и он, упознали су се у јануару 1979. два месеца пошто је Војтила био изабран за представника Светог Петра.

После једног папе који је имао сумњи, као што је био Павле VI, године 1978. је дошао Карол Војтила, папа сигурности. Попреклом из увек верне Пољске, као и Мексико. Католицизам отпора. То је био пројекат који је понудио нови папа у једном времену неизвесности. За његову борбу била му је потребна беспоговорна армија. Више му нису вредели францисканци, доминиканци или језуити. Били су сувише наклоњени сиромашнима, на самој граници са марксизмом, и у непријатељству са моћницима. Војтила је пронашао своје нове регруте у Опус Деи, код Кикоса, Лумен Деи, међу харизматичима, у групи Причест и Ослобођење, Schoenstatt, Сан Егидио, и у Христовој Легији. Заједно су створили машину времена и вратили су се уназад до педесетих година, све до Цркве се централизованом моћи, без места за било какво другачије мишљење. И одлучили су да је то Црква за крај века; она која је требало да поново покрсти планету. Масиел ће бити један од маршала на том путу.

Њихови животни путеви су били скоро истоветни. Обојица су била рођена 1920. са разликом од два месеца, у кругу конзервативних породица, сеоских и средње класе. Одгајани у милосрдном католицизму, строгом, искључивом, политички веома отпорном и спојеним са националним осећањима у Мексику и Пољској. У детињству су доживели тренутке верске пресије, што ће их усмерити ка борбеном католицизму. Њихове мајке, Емилиа и Маурита, биће обојици љубав живота; кључ њихове верске доктринације, модел. За њих, жене морају да буду супруге и мајке. Преносиоци катекизма. Као што су

биле њихове мајке.

Према Масиелу, у његовој књизи *Мој живот је Христос*, Јован Павле II и он, упознали су се у јануару 1979. два месеца пошто је Војтила био изабран за представника Светог Петра. Нови папа је био уверен да његов први сусрет са масама изван Италије мора да буде у Мексику, земљи са више од 80 милиона католика и пред вратима САД и Централне Америке са њеном теологијом ослобођења. Требало је отети Јужну Америку из канџи комунизма.

У јануару 1979. Војтила је одлучио да крене на тај пут. Али, мексичка влада то није видела сасвим јасно. Мексико и Света столица нису имали дипломатске односе. Мексико је био дубоко лаичка држава са антиклерикалним Уставом. Али, уједно је имао и веома емоционални католицизам, до крви. Његов закон је имплицирао да ако Јован Павле II посети Мексико, то не може да учини као шеф државе, већ као “узвишени туриста”; званично неће бити позван од председника Хосе Лопес Портиља. Неће моћи да служи мису на отвореном простору. Са својом намером да посети Мексико Војтила је много ризиковао, и то на почетку свог понтификата.

Ту се јавља Масиел. У мрежи пријатеља коју је оснивач Легија сплео по Мексику, биле су и Росарио Паћеко, и Маргарита и Алисија Лопес Портиља. Католикиње, богате и мајка и сестре председника Мексика, Хосе Лопес Портиља. Масиел је био исповедник госпође Росарио. Са њима је разговарао, а оне са председником. Тако се догодило чудо. Лопес Портиља је позвао папу и примио га на аеродрому. Јован Павле је могао да служи мису на отвореном простору са стотинама хиљада верника. Ту посету је директно преносила телевизија.

Војтила никада неће заборавити тај фини рад. Нико ме у Риму није било важно то што се говорило о врховном вођи Легионара; у неком ћошку курије, склонили се подебели досије о његовим радњама. Јован Павле II је све то игнорисао, и у току скоро три деценије није престајао да надокнађује Масиелову оданост.

Јован Павле II је све то игнорисао, и у току скоро три деценије није престајао да надокнађује Масиелову оданост.

У наредним годинама Војтила ће одобрити Устав Легије без промене и једног зареза, заредио је у Ватикану 59 легионара, и позвао је Масиела да контролише више синода бискупа у Европи и Латинској Америци. Подстакао је стварање папског универзитета Легионара у Риму и оснивање конгрегације и у Чилеу. Масиела је дефинисао као „ефикасног водича за омладину”.

И када су ствари кренуле лоше за Масиела пошто је „The Hartford Courant“ у фебруару 1997. објавио прве оптужбе за сексуално злостављање, папа се о то оглушио. На једном од последњих јавних актова Легије коме је председавао на крају свог живота, Војтила је одао почаст члановима Христове легије подижући глас и савлађујући своје велику физичку слабост; „Види се, осећа се, Легионари су присутни”.

Када је 1999. мексикански бискуп Карлос Талавера уручио писмо кардиналу Рацингеру, тада префект Конгрегације за доктрину вере а данас папа, у коме детаљно износи злоупотребе Масиела према бившем свештенику и легионару Хуану Мануелу Фернандесу Аменабару, одговор Рацингера је био одлучан, како је касније изјавио сам бискуп; “Нажалост, не можемо да отворимо случај оца Масиела јер је то особа веома драга Светом оцу, јако је помогла Цркви и све то сматрам веома деликатним питањем”.

Требало је да умре Јован Павле II у априлу 2005. па да се поново активира афера Масиел. Више нико неће моћи да га спаси од осуде. Вечни огањ му је био осигуран.

Хесус Родригес је аутор књига *Признање; Чудни путеви Марсиал Масиела*

□ *и друге тајне Христових легионара.*

Превод **Бранислав Ђорђевић**